

[Steen Folke]

hovedansvarlige for opretholdelse af apartheidregimet. I FNs sikkerhedsråd sidder de samme lande plus USA, som også i praksis må regnes til apartheidregimets støtter. Det er udelukket, at der i FNs sikkerhedsråd eller i EF vil blive vedtaget økonomiske sanktioner af en art, som virkelig ville sætte tomme-skruerne på præsident Vorster og hans konserter.

På den måde kan Danmark dække sig ind. Vi arbejder for, at der skal være bred tilslutning, men så er det altså nogle andre, der forhindrer, at Danmark gør noget. Jeg synes, at det ville klæde Danmark at gå i spidsen i denne sag, også når vi snakker om realiteter.

Udenrigsministeren lagde vældig vægt på den bindende våbenembargo i sikkerhedsrådet, der nu blev vedtaget, og omtalte det som et historisk skridt osv. osv. Jeg var til stede i sikkerhedsrådet, da denne vedtagelse foregik, og overværede, at efter vedtagelsen fik to repræsentanter for de to store sydafrikanske befrielsesbevægelser ordet, en repræsentant for Panafricanist Congress og en repræsentant for African National Congress. Disse to gennemhullede denne resolution fuldstændig og understregede, at den i virkeligheden ikke var andet end en symbolsk tilkendegivelse. Det var jo for sent. Sydafrika har for længe rustet sig til tænderne. Derfor kommer denne vedtagelse på et tidspunkt, hvor den ikke har nogen reel effekt. Det gjorde disse to repræsentanter udmærket rede for, og de afslørede det hykleri, der specielt ligger hos de vestlige stormagter i FN og FNs sikkerhedsråd.

Jeg synes altså ikke, at man skal overdrive den historiske betydning af dette skridt. Jeg synes i det hele taget, at den danske regerings holdning til de forskellige resolutioner i FN ikke var særlig glørværdig. Jeg tænker ikke bare på sportsresolutionen, men også på Namibiareolutionen og resolutionen om militært og atomart samarbejde.

Til sidst må jeg lige gøre en bemærkning til fremskridtspartiets ordfører, som af humanistiske grunde er meget imod et forbud imod dansk emigration til Sydafrika. Jeg er sikker på, at hr. Gert Petersen, og formentlig også udenrigsministeren, kan formås til at gøre en undtagelse for hr. Svend Andersen (Rosk. a.)s vedkommende, og hvis hr. Jørgen Junior skulle ønske at emigrere, så er der sikkert heller ingen større modstand heri-

mod, hvis de herrer blot vil underskrive en erklæring om, at de ikke vender tilbage.

Jørgen Junior (FP):

Jeg synes egentlig, at man må takke hr. Gert Petersen for at have fået bragt dette forslag frem her. Jeg synes, det har været meget interessant at høre de forskellige partiers ordførere og høre den opbakning, som udenrigsministeren og regeringen har fået til det, der er blevet kaldt en af de væsentligste dele af halvårets politik i EF. Der skal virkelig gøres en indsats mod Sydafrika. Der skal virkelig skabes mulighed for at få økonomiske sanktioner i gang. Regeringen har altså et flertal bag sig, som støtter regeringen i denne opfattelse her i folketinget, et flertal, som jeg håber at regeringen værdsætter, nemlig VS, SF, DKP, retsforbundet og vel også det radikale venstre. Jeg synes nok, det er meget interessant, og jeg synes, det er meget glædeligt, at partier som venstre, det konservative folkeparti og centrum-demokraterne har bevist, at de har deres sunde fornuft i behold. Jeg synes nok, at udenrigsministeren burde overveje en lille smule, hvad der nu er ved at være hans vigtigste politiske mål i EF i det kommende halve år, med denne opbakning.

Gert Petersen (SF):

Jeg ved ikke, hvorfor hr. Jørgen Junior skulle bruge tingets tid til at fortælle det, som jeg ville fortælle, bare med lidt andre ord. Jeg har nemlig også mærket mig, at selv om det beslutningsforslag, som er fremsat her af socialistisk folkeparti, ikke har mødt tilslutning i detaljer – naturligvis, det var der ingen der kunne forvente – så har det mødt sympati og åbenhed fra partier, der repræsenterer et flertal her i tinget. Hr. Jørgen Juniors observation var for en gangs skyld fuldkommen præcis og korrekt.

Jeg vil da godt føje til, at det ville undre mig meget, om udenrigsministeren og den danske regering ændrede den grundholdning, man har haft gennem mange år til apartheidstyret i Sydafrika, fordi et flertal i denne sal bakker denne grundholdning op; det ville dog være en sær logik, når der er et flertal her i salen bag den grundholdning, som regeringen og socialdemokratiet i årevis har givet udtryk for i henseende til Sydafrika, at det,